

Letnik III.

v lažnjivi obleki.

Št. 22.

Izhaja po **dvakrat na mesec** v Ljubljani, kedar ga prebere in ne konfiscira policija. — Velja **celo leto** 3 gold., **pol leta** 1 gold. 50 kr. in **četrt leta** 80 kr. za vsacega brez ozira na stan, osebo in narodnost. — Posamezne številke se dobivajo, če jih kaj ostane, po 10 kr. v administraciji. Vredništvo in opravištvo (administracija) je na velikem trgu hiš. št. 3 v prvem nadstropju na ulice. Tam se sprejema denar.

— Kdor ga bere in ga ni kupil, se bo, ako se zasači, ostro kaznoval.

Kaj bo pa zdaj?

Grof Beust pa grof Andraši
Sta Hohenwarta prekucnila;
Ko pa med sabo plen delila, —
Kakor navadno med pajdaši,
Je zveza hitro se razdrla;
Hudo med sabo se razprla
Grof Beust pa grof Andraši.

Kaj bo pa zdaj?

„Zdaj naju eden mora iti“,
Tak pravi sebi grof Andraši
In Beusta koj na vso moč straši.

„Ne moreva dva tukaj biti,
Če proste volje se ne vmakne,
Da pade, kaj se mu spodtakne;
Zdaj naju eden mora iti.“

Kaj bo pa zdaj?

„Le eden naju sme ostati“,
Tak misli Beust minister,
Bil je po umu jako bister,
„Zdaj drugemu ni pomagati.
Pa boljši je, da jaz ostanem
Ter se iz mesta še ne ganem,
Le eden naju sme ostati.“

Kaj bo pa zdaj?

Andrašijeva moč pa zmaga,
Ko se borivcev par spopade;
Grof Beust iz stola naglo pade;
Zgubljena stopnja mu je draga.
Iz Avstrije jo Beust potegne,
Tje na Angležko zdaj pobegne;
Andrašijeva moč pa zmaga.

Kaj bo pa zdaj?

Andraši zdaj mogočno vlada,
Gorjé bo revežem Slovanom!
Ni slabše bilo še ciganom.
Po vodi šla je naša nada.
Le trdno drug za drugim stojte,
Še vruga se nikar ne bojte!
Andraši zdaj mogočno vlada.

Kaj bo pa zdaj?

Nad skalo se še strel razbije,
Trdnjave vojska ne podere
In jeza reka ne pobere,
Če po planjavi se razlije.
Andraši nas še ni pojedel,
Čeravno se nad nas je vsedel;
Nad skalo se še strel razbije.

Kaj bo pa zdaj?

Najnovjše.

Ljubljanski mestni očetje so izvolili bivšega ministra Beusta častnega meščana ljubljanskega mesta, to se reče, človeka, kateri je Slovencem največ škodoval in kterega bi Indijani med se ne vzeli.

Zdaj se pa vidi jasno, da ni samo Dunaju, timveč tudi Ljubljani norišnica neobhodno potrebna.

Sliši se tudi, da mu mislijo za popboljšek dati tisti milijon, kterega jim deželni zbor ni dovolil.

Pametno.

Prijatelj pride k sosedu v hlev in vidi, da ima krave jako „kumrne“.

„Zakaj so tvoje krave tako suhe, Andrej?“ ga vpraša.

„To ima svoj vzrok“, pravi Andrej. „Mesar živino prej zakolje in potem suši, jaz jo pa prej sušim in potem še le zakoljem. Vidiš tedaj, da je to le drugo ravnanje s živino.“

Umna razsodba.

Martin se pelje iz trga domú. Ko je že blizu vasi, mu pride naproti čeda govedi; konj se mu splaši, se zaleti v čedo, prekučne voz, kateri se zvrne na Martina tako, da mu zlomi rebro. Ob enem pa odbije voz bližnjemu volu rog. Martin se komaj domú privleče, zboli, pa se čez nekaj časa zopet ozdravi.

Vse je bilo toraj pri kraji, toda Štefan, čegar volu je bil rog odbit, gre tožit Martina za odškodovanje.

„Ne bodi neumen“, pravi Martin pred sodnikom, „škoda ti nisem nalašč storil. Saj sem sam na pol mrtev domú prišel.“

„To meni ni nič mar“, se zadere Štefan, „škoda se je zgodila po tvojem konji, toraj jo moraš ti plačati. Pet goldinarjev, ktere si mi ponujal, je premalo, naj gospod sodnik razsodijo, koliko mi gre.“

Sodnik ju posluša in po kratkem premišljevanji reče:

„Martin res ni kriv, da se je vam, Štefan, škoda zgodila, in vam gre odškodovanje za odbiti rog. Toraj imata oba prav. Razsodba je tu težka. Najlaglje se reši stvar tako-le: Vi, Štefan, se vsedete na voz in se peljete proti vasi, Martin pa vam pride naproti s čedo svoje govedi, tako da se vam konj splaši, vas vrže pod voz, vam polomi rebro in odbije Martinovemu volu rog. Na ta način bosta najprej bot. Drugače se v tej zadevi ne dá razsoditi.“

Štefan se popraska za ušesi in reče: „Ne, gospod, tega pa ne bom storil. Rajše naj mi dá Martin pet goldinarjev, ktere mi je prej ponujal.“

Martin se nasmeje, rekoč: „Zdaj ti jih pa ne dam. Stori, kar so gospod rekli.“

Štefan pa tega ni storil, timveč se je pobral tiho iz pisarnice, Martin pa za njim.

Tožbe je bilo konec.

Po vrsti.

Giskra je vjel Slovenca in ga mislil pozobati. Vgleda ga pa Potocki in zgrabi.

„Zakaj me preganjaš?“ se grozi Giskra.

„Ker sem močnejši od tebe“, pravi Potocki ter pozoblje Giskro, To vidi Hohenwart, se spusti nad Potockija in ga zgrabi.

„Zakaj si me zgrabil?“ prasha Potocki.

„Ker sem močnejši od tebe“, odgovori Hohenwart. To vidi Beust ter se zakadi v Hohenwarta.

„Zakaj si se v mene zakadil?“ vpraša Hohenwart.

„Ker sem močnejši od tebe“, odgovori Beust in vrže Hohenwarta ob tla.

Zdaj se pa spusti Andrassy, kateri je v višavi vse to opazoval, Beustu na glavo.

„Zakaj me preganjaš?“ vpraša Beust.

„Ker sem močnejši od tebe, teremtete!“ se zadere Andrassy in pobije Beusta.

Kdo bo pa zdaj pozobal Andrassy-ja?

Ne mara da se bo sam. Nič se še ne vé.

Gospod Obreza!

Zvedel sem, da ste Vi jako dober župan, toraj me veseli, da sem Vas nekđaj že kot izgled dobrega župana priporočil. Pod Vašem županstvom prodaja se na Vrhniki meso, kakoršno hoče, Vi nikdar ne utaknete svojega slavnega nosu v mesnico in tudi Vaš ogleda se da pri mesarji le redkokrat videti. Iz tega se vidi, da Vi niste nikakor sitni, ker ne nadlegujete odbornikov, da bi hodili k dolgočasnim sejam ter pregledovali račune in si ubijali glave s skrbjo, kam in kako se obrne občinski denar.

Prav zato ste mi jako všeč; posebno pa še zarad tega, kar se tiče mesarja. Glejte, jaz sem stavil, da bom prodal konja, kterega konjederec noče, pri Vas za debelega vola. Kaj ne, da imam še čas, da vsaj do novega leta ne bo v mesnico ne Vas, ne Vašega ogleda? Gospod Obreza, Vi ste dober človek, dasiravno pri taroku radi „kontra“ daste. Vi ste že mož, čeravno jih je mnogo, kateri Vas natolcujejo. Vrhnika naj se rajše zahvali, da ima tacega župana, kakoršnega na celem svetu ni.

Naznanilo.

Vsim narodom naznanjam, da sem ravnokar prevzel vodstvo že na precej slabih nogah stoječe hiše:

„Avstrija takraj Litave“

ter mislim zalogo napolniti posebno s znanim oger-skim blagom, ktero se bo vsem po eni meri merilo in po enaki ceni prodajalo.

Andrassy,

prvi trgovski pomočnik.

Novi pregovori.

Malopridnežu namesto: Ti boš še daleč prišel — se bo reklo: Tebi bodo ljubljanski očetje še častno meščanstvo podelili.

Namesto: Iz dežja pod kap — se bo reklo: Od Beusta pod Andrassy-ja.

Namesto: Kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade — se bo reklo: Beust sam v jamo pade.

Namesto: Zamoreca umivati — se bo reklo: Nem-čurja preobračati ali pa: Beusta zagovarjati.

Se vé da!

Ni bilo drugače! Ko sta zvedela mestna odbora mariborski in celovški, da so ljubljanski očetje podelili Beustu častno meščanstvo, ni jima dala prej vest miru, dokler nista tudi ona kaj tacega storila. Je pa ravno troje mestov na slovenski zemlji, kateri zdaj ničesar bolj silno ne potrebujejo, kakor norišnice.

Slovenci! Oskrbite si taka jako potrebna poslopja in nabirajte denar, da jih bote zidali. „Brencelj“ dá prvi svoj sold in pričakuje, da se bo njegov klic odmeval po Koroškem, Štajarskem in Kranjskem. Če se bo oziralo na možgane, bodo kmalu vsi nemškutarji potaknjeni po tih poslopih.

Da se bo bolezen ljubljanskega mestnega odbora tako hitro prijala celovškega in mariborskega, bi „Brencelj“ ne bil mislil. Pazimo, da se tudi drugih mestnih odborov ne prime!

*To je s svojimi zvižčami
Gotovo storil — Beust.*

Prepozno!

Ko so kolovodji naših nemškutarjev in taki, ki še niso, kateri bi postali na vso moč radi ministri, zvedeli, da Kellersperg ni mogel dobiti oseb za ministerstvo, ker so vsi možjé, ktere je prosil, branili se, stopiti v ministerstvo, so se zgrabili za lase rekoč: „Oh, zakaj ni prosil nas!“ Toraj so hiteli poslati Kellerspergu svoje adrese, da bi prihodnjíč vedel zá-nje. Med temi osebami so: Dežman, Kaltenegger, Suppppannn, Pisker, Brandstetter, Seidl, Del' Cot, „naš“ Korelj II., Kljunov Cene in — „Brencelj“, to se vé da.

Škoda da je bilo ravno tri minute prepozno! Če ne, bi bil Kellersperg za vsaki oddelek ministerstva dobil po tri osebe, katerim bi ne bilo toliko za stopnjo in čast, kakor za plačo.

S 4000 gold. na leto se že lahko tobak kadi.

Sitna napaka.

Ljubljanski turnarji so v povišanje slovesnosti zadnje „knajpe“ načéčkali nek list, v katerem se vidi med drugim gosp. dr. Razlag z nekoliko večími ušesi, kakor jih imá. Ta podoba pride v roko nekemu, kateri ogleduje posebno Razlagova ušesa.

„Kako, da ima dr. Razlag tukaj tako dolga ušesa?“ vpraša prijatelja.

„I no“, ga zavrne vprašani, „to mora biti napaka. Tisti, kateri je načéčkal Razlagovo glavo, jej je naredil svoja lastna ušesa.“

„Pa kje je bil ta list narejen?“ nadaljuje prvi. „Ne vidim imena izdatelja, niti tiskarnice, v kateri se je rodil.“

„Kako da ne? Le poglej dolga ušesa na Razlagovi glavi, bodeš precej videl, da so štampelj ali znamenje firme, kjer se je delal listek.“

Odgovor

na protest ljubljanskegu mestnega odbora gledé šolske postave.

En sam mestni odbornik lahko več praša, kakor môre sto slovenskih poslancev odgovoriti.

Pogovori.

Jaka. Ljubljanski očetje ne morejo biti v denarnih zadregah, kakor pravijo.

Jože. Zakaj ne?

Jaka. Ker denar kar proč mečejo. Zdaj so naredili Beusta častnega meščana in mu bodo poslali diplomu, ktera stane čez 120 gold. Ali ni ta denar proč vržen?

Jože. Res, da je!

* * *

Tine. Kako neki to, da v ljubljansko čitalnico zdaj toliko mladih gospôdov zahaja, kateri se prej zá-njo še zmenili niso?

Tone. Tega ne veš? Si prav mlad kršen. Ne veš, da so ravno zdaj razpisane službe pri deželnem odboru in da so se ti gospôdje vsi zá-nje oglasili?

* * *

Jaka. Čudno, da so se dali Izraelci nekđaj po Mojzesu 40 let po pušavi voditi.

Tone. Zakaj čudno? Poljaki se dajo že več sto let po vsakem ministerstvu, in zdaj celó po nemčurjih in ustavovercih voditi — za nos.

Za častno meščanstvo

se ljubljanskim mestnim očetom priporočajo še sledeče osebe:

Demšar iz Senožeč, znan po „Brencelju“, kateri mu je nabiral doneske za oslovski spominek.

Gospa Doxatova iz Postojne, opiraje se na to, kar je govorila o imenitosti slovenskega jezika, rekši, da bi bila, ako bi se ne bila naučila nemškega, oslica — ostala. Če bi ne bilo res, kar je „Tagblatt“ pisal, bi se jej častno županstvo ne smelo podeliti. Pa je znano, da „Tagblatt“ nikdar ne laže.

Znani gospod Jaka Peer, in sicer le zarad njegovega jezika.

Bismark. Človek se mora res čuditi, kako da naši mestni očetje na tega niso sami mislili.

„Brencelj“ se še premišljava, ali bi se oglasil ali ne.

Osmer Kavec.

Jaz sem Osmer Kavec,
Ker nekaj moram bit'!
Če nimam družga dela,
Grem v „knajpo“ pivo pit.

Po noči domu gremo,
Napolnjeni do dna;
Če tudi dost' ropóta,
Vsak „špicelj“ nas pozna.

Pijan pa moram biti,
Če tudi soldov ni;
Kdor je pri „fajerberi“,
V kazin' kredit bobi.

Ker mi smo častna garda
Za mestni magistrat,
Zató se nam pa gleda
Čez prste dostikrat.

Naš Dežman dober oče
Je vsim nam turnarjem:
Če tud' za nas ne plača,
Pa vendar pije z nam'!

Kaj bodo neki Costa
In Bleiweis in Razlág,
Kaj bodo sploh Slovenci,
Naj vzame vse koj vrag.

Sicer pa rad vse vbogam,
Kar Dežman zapové,
Ker jaz sem Osmer Kavec,
Strežaj njegov, se vé.

Grof Beust je junak!

Svoje dolgove plačevati s svojim denarjem, to je pravično in se večkrat zgodi.

Tuje dolgove plačevati s tujim denarjem — ni težko, pa se redko zgodi.

Tuje dolgove plačevati s svojim denarjem — to je že teže, pa se vendar nekterikrat zgodi.

Svoje dolgove plačevati s tujim denarjem — to je težko, in glejte, to je dosegel Beust.

Ali ni tak človek junak in vreden, da ga 30 jogrov ljubljanskih méd-se vzame kot častnega meščana?

Nove naredbe.

Kakor se sliši, misli grof Andrassy, zdajni minister unajnih zadev, dati Slovincem iste pravice, ktere uživajo Hrvatje pod ogersko vlado.

Zdaj pa le poskakujte veselja, Slovenci! Takih pravic si še niste upali prositi. Prenaredbe v naši deželi bodo te-le:

Vsi nemškutarji in Nemci se zapodé iz dežele, razen tistih, kteri se hočejo prekrstiti v Ogre ali mažjarone. Mesto njih se nasadi in naseje v deželo mažjarska kultura, šola, uradnije se napolnijo z mažjari in mažjaroni, mesto nemškega jezika se vpelje ogerski itd. Mesto nemčurjev in Nemcev se bodo mastili pri nas mažjaroni in mažjari, Dežmanovci ne bodo več nemškutarili, timveč mažarili, mesto pinj bodo nosili ogerske čikože na glavi in mesto dolge brade strašno zavihane mustače. Kdor jih nima, si jih bo moral naročiti iz Pešta.

Potem tudi naš Korelj I. ne bo več nemškutar, timveč hud in jezen mažjaron, tode „prokletih gabelj“ se ne bo nikdar znebil.

Kaj ne, kako bo potem „fletno“ pri nas!

Čudno!

Pred nekimi leti je bil grof Andrassy k smrti obsojen. Obesili bi ga bili, če bi ga bili dobili. Pa ga niso imeli, zato ga tudi niso obesili. Zdaj ga pa imajo, pa ga tudi ne obesijo, timveč napravijo iz njega ministra unanjih zadev.

Zdaj vprašam: Kdaj bodo prav za prav Andras-ja obesili?

Nekdo, kteri komaj čaka.

Grof Beust,

prejemši diplomu častnega meščanstva.

„Častno meščanstvo! Hm! Zakaj častno? Koga ima častiti, mene ali ljubljanske mestne očete? Če njih to ne žali, mene tudi ne. Vsakemu bi ne smeli kaj takega storiti.“

Telegram „Brenceljnu.“

Iz Dunaja, prav to uro. Ravnokar je po priporočilu grofa Beusta dunajska norišnica izvolila ljubljansko, mariborsko in celovško mestno svetovalstvo za častne svoje ude.

Odgovorni vrednik in založnik Jak. Aléšove v Ljubljani. — Natisnil F. Skaza in drugi v Mariboru.

Grof Beust,

kako zdaj rakom žvižga in

žabam gode.

Na znanje.

Vsim prijateljem in prijateljicam se naznanja, da znane „Rešpehtarjove kuharce“ še zdaj ni iz Trsta, kamor je šla razstavo gledat. Bog vé, kje se potika. Da bi se mi le ne zgubila!

„Brencelj.“

„Brencelj“ piše:

Gosp. A. Č. v P. Vaš dopis mi je prišel prepozno, tudi je v tej obliki preobširen, bi vzel preveč prostora. Mogoče, da drugi pot kaj porabim.

Gosp. R. T. Take stvari ponudite gosp. dr. Schaffer-ju, on sestavlja iz enake tvarine svoje govore. „Brencelj“ ne mara za babje čenče.

Gosp. D—o—s. Enkrat sem že opomnil, da sta v Ljubljani dva lažnjiva lista. „Brencelj“ in „Tagblatt“. Prosim, da se bo vedelo, kterega mislite.